

Ó Bo - že můj, ó kdo jsi ty? To - bě se vši - ckni kla - ní - me.

1. Ó Bože můj, ó kdo jsi ty?
Tobě se všickni klaníme.
Velikým Bohem jsi ty:
tobě se všickni modlíme.
Ach kyž tě, kyž spatříme,
jak krásný jsi, ó Bože náš!
Ach kyž tě, kyž uzříme,
jak předobry jsi, Otče náš!

2. Ty, Bože, sám jsi v sobě,
odtud my světla zbíráme.
Ač ty v trojí osobě,
však tě za jednoho máme.
V tom Božství jediného,
v osobách trojnásobného,
v obojím velebného
slavíme Boha věčného.

3. Ty jsi prvním a předním,
před tebou nic jest nebylo.
Ej padej všecko před nim,
abys se jemu líbilo.
Jemu se zalíbíti,
ach postarej se, člověče,
on jest chtěl a chce míti
od všech slávu, tať tvá péče.

4. Ach Bože, ach Bože můj,
jsi bez míry spravedlivý!
Ach Bože, ach Bože můj,
jsi bez omylu pravdivý!
Jsi krásný bez způsobu
i jsi věčný bez skončení,
tak trojí tvou osobu
co by zrušit mohlo, není.

5. Jsi, jsi bez noci nebe,
jsi mořem bez vlnobití,
aniž zamračí tebe
jakékoli krupobití.
Jsi, jsi bez pláče radost
i jsi zdravý bez nemoci,
jsi, jsi naše všech žádost,
maje dobré všecko v moci.

6. I proto mimo tebe,
ó Bože, nežádáme nic.
Ach uděl nám sám sebe,
a tak požádáme víc.
My s tebou spokojeni
na věky věkův zůstanem,
my s tebou jsouc spojeni,
budem zpívat věčně Amen!

Ve - li - kým Bo - hem jsi ty: to - bě se vši - ckni mo - dlí - me. Ach

kyž tě, kyž spa - tří - me, jak krá - sný jsi, ó Bo - že náš! Ach

kyž tě, kyž u - zří - me, jak pře - dob - rý jsi, O - tče náš!

jak pře - dob - rý